

ת"פ 38719/06/13 - מדינת ישראל נגד ד' י'

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 38719-06-13 מדינת ישראל נ' י'

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ד' י'

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת איומים, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, הנאשם נשוי למתלוננת 22 שנים ולהם שלושה ילדים. ביום 08/2012, בו חל יום הולדתה של המתלוננת, בשעה 20:30, הגיע הנאשם לביתם המשותף כשהוא תחת השפעת אלכוהול, והחל לצעוק, לקלל ולאיים על המתלוננת, תוך שהוא אומר: "אני נותן לך 72 שעות למצוא פתרון לכל הבעיות שלי וביום ראשון את תהיי מתה", וכן "תתקשרי לחברה שלה הרופאה לפני שאני רוצח אותך".

הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן בטרם נגזר דינו.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר עולה כי הנאשם, כבן 49, עלה לארץ בהיותו בן 27 שנים, עם אשתו (המתלוננת) ובנו הבכור. כיום הוא פרוד מאשתו, ולהם שלושה ילדים משותפים בגילאי 13-24. הנאשם מתגורר ב***** ועובד בחברת *** במוקד שירות לקוחות כתומך טכני.

הנאשם בוגר 13 שנות לימוד בארץ מוצאו, התמחה בלימודי חשמל, ולדבריו סיים לימודיו בהצטיינות. בגיל 19 גויס לצבא יוגוסלביה ושירת כלוחם במשך 14 חודשים. עם שחרורו עבד בחברת החשמל כמנהל תפעול, עזב את עבודתו לאחר כחמש שנים ועלה לארץ על רקע המלחמה שהתנהלה באותה עת ביוגוסלביה.

לאחר עלייתו ארצה, עבד הנאשם 5 שנים בחברת *****, ומאז שנת 1999 עובד בחברת *****. הנאשם שירת במילואים בישראל עד לשחרורו בשנת 2005.

הנאשם בן יחיד להוריו, אשר התגרשו כשהיה בן חצי שנה. לדברי הנאשם, לאחר הגירושין הוריו ניתקו עמו את הקשר, והוא עבר להתגורר עם סבו וסבתו עד לגיוסו לצבא. הוא מתאר ילדות טובה וקשר טוב עם, ולתפיסתו סבו וסבתו מילאו את חסרונם של הוריו. לאורך השנים הנאשם מקיים קשר מינימאלי עם הוריו ואחיו למחצה.

הנאשם נישא למתלוננת לאחר תקופת הכרות קצרה. הוא היה בגיל 25 והיא בת 23. אשתו עובדת כמנהלת מחלקה בסוכנות נסיעות.

הנאשם תאר מערכת יחסים זוגית תקינה בראשיתה, ולדבריו הבעיות בינו לבין אשתו החלו לאחר עלייתם ארצה על רקע משבר מקצועי אותו עברה אשתו, ופער אשר נותר בתפיסת התפקידים הזוגיים. הנאשם חש כי מזה כעשור חל ריחוק בינו לבין אשתו, והקשר ביניהם נשמר בעיקר עבור ילדיהם. הנאשם אף תאר אלימות מילולית הדדית לאורך השנים. לאחר התלונה בתיק זה, נפרדו בני הזוג וכיום מצויים בהליכי גירושין. הנאשם מתייחס בהשלמה וקבלה לפרידה הצפויה, ולדבריו מצליח לקיים קשר קונקרטי ותקין עם אשתו.

הנאשם מתאר כי ביצע את העבירה נשוא כתב האישום, בתקופה בה היה בתהליך פשיטת רגל. מצב זה יצר בו תחושות קשות של השפלה וחוסר אונים עקב התלות הכלכלית שפיתח באשתו וערעור תפקידו כראש משפחה ומפרנס. היותו בגילופין בעת ביצוע העבירה, הקצינה את התנהגותו. הנאשם לקח אחריות על הדברים שאמר לאשתו, הביע חרטה על מעשיו, והדגיש כי לא הייתה לו כוונה לפגוע באשתו. עוד ציין כי העבירה חריגה בחייו, שכן לתפיסתו התנהגות זו אינה מאפיינת אותו.

שירות המבחן הפנה את הנאשם לעמותת אפש"ר על מנת לערוך אבחון בעניין צריכת אלכוהול. הנאשם פנה לעמותה, אך לא התחיל את התהליך בטענה כי מתקשה לשלם עבורו. עוד אמר הנאשם כי הוא צורך אלכוהול באופן מבוקר, בעיקר בסופי שבוע. שירות המבחן מעריך כי הנאשם נמנע מבדיקה מעמיקה בנושא זה.

בשיחה עם המתלוננת, היא סיפרה שהקשר הזוגי בינה לבין הנאשם החל להתדרדר עם לידת בנם הצעיר לפני כ- 13 שנה, על רקע דאגתו של הנאשם כי לידת ילד נוסף תכביד על מצבם הכלכלי. המתלוננת תארה את הנאשם כאדם בעל עמדות נוקשות, אשר עשה מאמצים לתפקד בצורה תקינה במסגרת המשפחתית. יחד עם זאת, ציינה, כי במצבים בהם צרך אלכוהול, נהג באופן אגרסיבי ותוקפני. מסרה כי ראתה בהגשת התלונה דרך להציב גבול להתנהגות הנאשם, כיוון שמאסה באלימות המילולית כלפיה. ציינה כי היום אינה חוששת מפניו והם מצויים בהליכים גירושין.

בנוסף, המתלוננת מטופלת ב"מרכז לטיפול באלימות במשפחה" בפתח תקווה מזה כשנה. מהמרכז דווח כי תפקדה לאורך שנות נישואיה כדמות היציבה והחזקה ביחידה ההורית, וכי הטיפול בה במסגרת המרכז, מתמקד במתן מענה למצוקה האישית והרגשית שהתפתחה נוכח הליך הגירושין וקשייה הכלכליים. המטפל התרשם כי שני בני הזוג עושים

מאמצים כדי לקדם נורמליזציה ביחסים, וכי עם השלמת תהליך הגירושין, נראה כי יש הקלה מסוימת בתוך מערכת היחסים.

שירות המבחן מעריך כי הנאשם מגלה יציבות ואחריות בחיי העבודה, והוא בעל יכולות אישיות גבוהות, הכוללות הסתגלות טובה למסגרות והיענות לגורמי סמכות. יחד עם זאת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם אדם מופנם ובודד, המתקשה בזיהוי וביטוי רגשותיו, וללא מערכות תמיכה קרובות.

טרם ביצע העבירה, חש הנאשם תחושות השפלה וכעס עקב התלות באשתו והעדר עצמאות. הנאשם התקשה לבטא רגשותיו בצורה הולמת, ולא התמודד איתם. הוא תופס את רגשותיו כדבר פרטי, מתקשה לשתף בהם אחרים, ואינו מביע רצון או עניין לשנות דפוס נוקשה זה, אשר נוצר, ככל הנראה, עוד מגיל צעיר, על רקע הניתוק מהוריו. יתכן וקושי זה הוביל את הנאשם להתפרצותו כלפי אשתו.

בהערכת מצבו של הנאשם, גורמי הסיכון הם קשייו הרגשיים של ונוקשותו של הנאשם, כמו גם השימוש באלכוהול. גורמי הסיכוי הינם ניהול אורח חיים תקין, מלבד העבירה נשוא כתב האישום, דיווח של בני הזוג על רגיעה ביחסים והליך הגירושין העומד לקראת סיום. עוד מעריך שירות המבחן, כי ההליכים המשפטיים מהווים עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבול.

לעניין העונש, הן הנאשם והן המתלוננת הביעו חששם מפני ענישה בדרך של עבודות שירות, מאחר וענישה זו תוביל לאובדן מקום העבודה של הנאשם, ובכך תפגע קשות ביכולתו לפרנס את משפחתו.

לפיכך, ממליץ שירות המבחן על ענישה בדרך של של"צ בהיקף של 140 שעות, אשר תבהיר לנאשם את חומרת מעשיו בדרך של תרומה חברתית, ומאידך תאפשר את המשך עבודתו, אשר מהווה עוגן משמעותי בחייו.

לנאשם גובשה תוכנית של"צ לפיה ישתלב במסגרת מרכז המתנדבים בפתח תקווה.

ראיות לעונש

הנאשם הגיש מסמכים רפואיים המתייחסים לאירוע מוחי שעבר בשנת 2014.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טוען כי הערך החברתי הנפגע כתוצאה מהעבירה הינו הפגיעה בתא המשפחתי ובמתלוננת.

מתחם הענישה הראוי, לטענתו, הינו מספר חודשים, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, עד 18 חודש מאסר.

לטענת ב"כ המאשימה, מדובר באירוע של אלימות מילולית חמורה באופן הדברים שנאמרו כלפי המתלוננת, בעת שהנאשם היה תחת השפעת אלכוהול. הנאשם טוען כי הוא לא זקוק לטיפול, בעוד המתלוננת סבורה שהוא כן, אך הנאשם אינו מעוניין בקבלת טיפול.

האינטרס הציבורי הוא שהנאשם יהיה בתוך מתחם הענישה הראוי, במיוחד לנוכח העובדה שהוא לא עבר כל הליך טיפולי, ולא עבר שיקום.

על כן סבורה המאשימה כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן, למרות שהנאשם נעדר עבר פלילי, ויש להשית עליו עונש מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות, ובנוסף מע"ת וקנס כספי למתלוננת.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טוען כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי אשר הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום שתוקן לקולא באופן משמעותי, ואשר התקבל בעניינו תסקיר שירות מבחן המראה כי בעת ביצוע העבירה הנאשם היה בתהליך של פשיטת רגל, אשר גרם לו להשפלה ותלות במתלוננת. הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, הבין את הפחד שגרם למתלוננת, והביע חרטה.

לעניין מתחם הענישה, מציין הסנגור כי לפי הפסיקה, המאשימה צריכה להתייחס בקביעת מתחם ענישה לכלל הנסיבות, לרבות העובדה כי מדובר באמירה בעידנא דריתחא מן השפה ולחוץ ללא כוונה לממש את האיום, והמתחם צריך לנוע ממע"ת ושל"צ עד מאסר בעבודות שירות.

לעניין השיקום, טוען הסניגור כי הנאשם אינו יכול לממן כלכלית את הטיפול שהוצע לו, והמתלוננת ציינה בפני שירות המבחן כי אינה פוחדת מהנאשם. בני הזוג התגרשו במרץ האחרון, ואין ביניהם עוד חיכוכים. לפיכך, הסבירות כי המקרה יחזור על עצמו הינה אפסית.

בנוסף, עבר הנאשם אירוע מוחי לפני 4 חודשים והוא סובל ממחלת הסכרת.

בהתחשב בתסקיר ובנסיבות שפורטו, מבקש ב"כ הנאשם לקבל את המלצת התסקיר.

דין

בהסתמך על הפסיקה הנוהגת, אני סבורה כי מתחם הענישה בעבירת האיומים נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל של מספר חודשים ועד שנה.

במקרה דנן, מדובר באיומים ברף גבוה, שנאמרו תחת השפעת אלכוהול, ומנגד - באירוע חד פעמי של נאשם ללא עבר פלילי, שהתנהגותו לאורך חייו היתה נורמטיבית ותרומית, והיה שרוי בתקופת משבר על רקע מצב כלכלי רעוע.

בני הזוג השכילו להבין כי חייהם הזוגיים הסתיימו וכיום נמצאים בפירוד וביחסים תקינים ללא חיכוכים. המתלוננת אינה חשה מאויימת בכל דרך ע"י הנאשם. הנאשם אמנם לא עבר הליך טיפולי לגבי צריכת האלכוהול שלו, אך לא עולה מהסטוריית חייו ומדברי המתלוננת כי מדובר בבעיה אקוטית וכרונית.

בנסיבות אלה, אני מקבלת את המלצת שירות המבחן וגוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של איומים.

של"צ בהיקף של 140 שעות במסגרת שגובשה ע"י שירות המבחן.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ה, 05 אוקטובר 2014, במעמד הצדדים.